

Finansudvalget og Ministeren om et Tilskud til de menige Soldaters Lønning. Jeg tillod mig ved Finanslovens 1ste Behandling at rejse dette Spørgsmaal og har i Finansudvalget begæret afholdt Samraad derom. Den højtærede Minister har oplyst os om, hvor meget det vilde koste. Hvis man vilde forhøje de meniges Løn blot med 1 Øre om Dagen, vilde det andrage en Sum af godt 25,000 Kr. om Aaret. Den højtærede Minister har imidlertid ogsaa meddelt os en anden Ting, og det er, at han i sin Skuffe har liggende et Lovforslag, som gaar ud paa at indføre en Værneskat. Jeg vil nu paa Forhaand sige, at jeg ganske sikkert tror, at jeg vil være mod det Lovforslag — det tror jeg, at jeg tør udtale, inden jeg ser det — men vi kunne jo i ethvert Tilfælde se paa det, og forhandle om det. Jeg tror ikke, det er den Vej, vi skulle gaa, naar der er Tale om at forhøje de meniges Lønning. Jeg finder endnu ligesom den Gang, Sagen var fremme ved Finanslovens 1ste Behandling, at der er Grund til en Forhøjelse, fordi den Løn, der bydes de menige Soldater, i Virkeligheden er Sulteløn. Det er umuligt for dem at eksistere for den Løn. Hvis de ikke kunne faa Hjælp andetsteds fra, er der sikkert mange af vore Soldater, der næsten maa lide Nød. Der er et andet Spørgsmaal, der staar i Forbindelse hermed, og det er Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Væbning. Jeg mener, at det nyttigste af al nyttigt inden for vort Krigsvæsen er Kjøbenhavns Væbning, og var der noget, der fortjente at afskaffes, var det den. Vi have fra Socialdemokratiets Side flere Gange stillet Forslag om Afskaffelsen af Kjøbenhavns Væbning. Forslagene ere naaede til 1ste Behandling her i Folketinget og ere blevne henviste til Udvalg, som stadig have vist sig at være Begravelsesudvalg. Jeg ved ikke, hvorfor Venstre ikke vil have noget med den Sag at gøre. Skylden for, at Sagen ikke er fremmet, er og bliver Flertallets. Flertallet har haft det i sin Magt at fremme denne Sag saaledes, at den kunde være bleven gjort færdig i Folketinget og sendt op til Landstinget. Det har Flertallet imidlertid aldrig villet gøre. Hvad Grunden hertil er, ved jeg ikke. Det kan næppe være den, at Flertallet anser Kjøbenhavns Væbning for en saa vigtig Institution, at den ikke kan afskaffes, i alt Fald kan jeg ikke godt tænke mig det. Men hvis de Herrer altsaa ikke ville gaa med til at afskaffe Kjøbenhavns Væbning, forekommer det mig, at de i hvert Tilfælde kunde gaa med til at yde

det Mandskab af Kjøbenhavns Væbning, som indkaldes, en Erstatning for det Spild af Tid, det udsættes for. Nu er Forholdet det, at medens andre Soldater, naar de indkaldes, faa Løn, faar Mandskabet af Kjøbenhavns Væbning ingen Løn. Det faar en lille Uniformsgodtgørelse, det er det hele, en Godtgørelse, som ikke er stor nok til at dække de Udgifter, som Mandskabet har, fordi det er tvunget til selv at anskaffe sig Uniform. Jeg mener derfor, at naar Flertallet stiller sig saaledes, at det ikke vil gaa med til at forhandle dette Forslag, ville vi prøve paa, om der ikke er andre Veje, ad hvilke vi kunne komme disse Folk til Hjælp. Jeg haaber derfor til 3dje Behandling at kunne faa Forslag frem, som gaar ud paa dog at yde en lille Erstatning for det ret betydelige Tab, som det Mandskab lider, der indkaldes til Væbnings Øvelser 2—3 Aar i Træk.

Jeg skal hermed anbefale de af mig stillede Ændringsforslag. Jeg har naturligvis intet Haab om, at de ville blive vedtagne. Jeg ved, at de ville faa samme Skæbne, som lignende Ændringsforslag have faaet de foregaaende Aar, nemlig at de uden Naade og Barmhertighed blive nedslagtede. Naar vi alligevel stille disse Forslag, er det for at betegne vor Stilling over for vort Militærvæsen. Selv om denne Stilling over for Militærvæsenet ikke kan vinde Fremgang her i Folketinget, er jeg dog overbevist om, at netop denne Stilling vil vinde betydelig og stærk Tilslutning ude i den store Befolkning.

Krigsministeren (Schmack): Det ærede Medlem, som nys satte sig (K. M. Klausen) har foreslaaet Nedsættelse paa mit ordinære Budget til et Beløb af 300,000 Kr. og strøget alt paa det ekstraordinære Budget. Jeg maa udtale, at jeg ikke vil være i Stand til at administrere med et saadant Budget, og jeg maa anbefale Tingets Medlemmer ikke at følge det ærede Medlem.

Naar jeg dernæst betragter mit ordinære Budget, som det foreligger fra Udvalgets Side, kan jeg kun varmt paaskønne den Behandling, det har faaet. Ganske vist kunde jeg have ønsket, at de 1,000 Kr. til den Classenske Legatskole vare blevne bevilgede, da Skoleraadet anser dem for nødvendige for Skolens Drift, men paa den anden Side føler jeg mig overbevist om, at hvis det virkelig skulde vise sig, at Skoleraadet har Ret, vil Tinget ad Aare gøre noget for denne Skole, som man jo i det hele taget her har vist Interesse. Mindre generer det mig, at Anmærkningen til Bevil-